

עין משפט
נר מצודה
נר:

פו א ב מ"י פ"י מהל'
 טומאת זרעם הלכה
 יא סתם עשן רלה:
 פו ג ד מ"י ע"ס הלכה י:
 פה ה ו מ"י פ"י מהל'
 טומאת הלכה ט:
 פה ז מ"י פ"י מהל'
 ביאת מקדש הלכה
 יג סתם לארץ עד:
 פז ח מ"י פ"ג מהלכות
 מחטת עניים הלכה
 יא:

פי' הרא"ש

[illegible]

(ז) אויף צײַל משיכלה ימי
לרעסן.

כהן גדול פרק שביעי נזיר

ואכל רובע עזמות וכלים הנוגעים במת: **לא** תאמ' זו קלה מן
השרץ. דכתיב ביה בדיקא דחייבין עליה על ביאת מקדש:
אמר ר"ע דנתי לפני ר' אליעזר בר' אמר לי מה זו (ר') עקיבא
אין דנין באן ק"ו ולא פירש לו טעמיה וטעמא דר' אליעזר

שאלו דעין ק"ו מהלכה (זו) : [אלה] בן
 (אחריו) הלכה. בגמ' מפרש דעס
 כשעורה הלכה ואלו דעין ק"ו מהלכה :
ורבי אביי משום ר' יהושע.
 תסם שאלו דעין יהושע בן מנשה
 גמיר לה והא משום ר' יהושע בן
 ממל גמר לה : **דתניא** אמר
 ר' אביוור בשבתיא לערסקיא
 משאמתי : ר' יהושע בן פתי ראש. בן
 טסא אזוי שטיי יושב דתן לפני ר' ירמ
 כל טומאת מת כ' אמר לו [כלום]
 אלה בקי כ' יהושע בן ממל אמר
 [לי] אל כ' א"ר יהושע בן ממל כל
 זה מדברי ר' אליעזר אלמא מרבי
 יהושע בן ממל גמיר לה :

ש"מ מילתא דמיתאמרא [בב]י
תלתא קדמאי ובתרא אבר
מיעיץ לא אפר. (ר' יהושע בן
מנחיה אמר לר' יהושע בן מנח ור'
יהושע בן מנח לר' אורכי סקידר המשה
הביר רבי אליעזר שהיה אחרון ורבי
יהושע בן מנחיה שהוא הראשון ורבי
יהושע בן מנח שהם האמתי לא חס
לואהוירי: **שקבר** מן הוותא.
הלל ושמיאי והס קיבלו משמיה
ואנטוניון ומיהודה בן טבאי ושמינן
בן טטט שקיבלו מן הגניזיס חגי
ובריה ומלכאי שקבלו הלל למשה
ממסיי בזורע שבת ומרדל (וכי')
שבטוס וג' מקומות שחייב פסח
מכל אחד ואחד בן גירסת הספרים
ואר' גרסיין לוי דהך משה שהיה
בנמכת פסח (פ"ג מ"ג) גבי מחלוקת
ד' עקבא' [בתנחנך] שדור וכו' אר'
קלחיס לחיס ר"ע אומר פסח מכל אר'
ואחד ואחרים אומרים מתאחד על
הכל ומדמים הכמים בזורע שבת כו'
הכי גרסיין פ"ג דפסח (מ"ה) הזורע
שדורו ב' מיני חטין פ"א [א] שמתמי
ולבנה [ועשאן] גורן אחד נתן פסח
אחת ב' גרנות ב' פלות מעשה
שזרע ר"ש איש המלכה ובה לפני
ר"ג ועלו ללשכת הגזית ושאלו
ללגחוס ב' הלכה ואחר כך מקובלן
מרי' מילאש ר' שני מיני חטין
ועשאן גורן אחד נתן פסח אחת
שתי גרנות נתן שתי פלות ואילו
יהושע וכלל האמתיים לא קחשיב:

נמי תנינא^א אמר נחום הלבלר כך מקובלני מרבי שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים הלכה למשה וחרדל בשנים ושלושה מקומות שנותן פאה מכל אה וכלב לא קחשיב ש"מ: **מתני'** אר"ע דתני לפני עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל הנזיר משאו רביעית דם שהוא אדם באהל אינו דין מגעה ועל משאה אמר לי מה זה שקיבא אתי דנין כאן כ גברים לפני רבי יהושע אמר לי יפה אמרת א

על אהילות לא אחר נמי גבי רביעית דס: אין דנין כהן מק"ו. ובעמ' מ

מה ימי חלוטו עטון תגלתא. ופסורין דמפרסא דהו קרא: גמרו.
היינו ימי חלוטו: ימי סבגרו. אלו ימים שהיו מוקדש קודש (א) שמועלו
פעמים י"ד יום ונטהר בחור ימי הסגר בהן עולין לו אותן ימים:
אכל מה הוא כר. שאילם טעוין תגלתא יעוד אלא טמא דטומאת
מה הרי אלו עולין לו טמא דהמנין:

קטני מיהם לא אס אמרת כו' סאמר
בימי חלוטו. שאין מצטל בהן את
הקודמין כחמי אלימא כצנורות
העשורין והא צנעין קדול שיער אלף
לאו כצנורות מרובות וקטני שאין עולין
לי מן המנין וקשיא לרב חסדא:
ג' שמע מיהם. דמחא מיתבא ש"מ.
והא"מ מוקדש כצנורות חמשים יוט
דלעיל (נא) הא לא אפשר דהא קמי' לה
דומיא דימי טומאה דמה להלן פסיקא
לן דלחן עולין אף כאן אין עולין:
במתנא' לא סהא זו קלה מן השני.
ומה על טומאת השקן שאין י' הניד
מטמא כלום חייבין עליו משום ביהמ
מקדש על טומאה מן המת שהוא
טעון עליה ג' ו' אינו דין שיהיו
חייבין עליה משום ביהמ מקדש ואף
ע"פ שאין הניד מנגלה עליה: גמ' ו'
אליעזר ש"מ יחושע. סתמא דהיינו
ר' יהושע בן חנניה (ו) הוהא גמר
לה והא מר' יהושע בן ממל כו':
לעדרסדקא. שס מקוס: בן ספר
ראש. כן שמו: אפרים לו. (ה) ו'
מאיר כלום בקי אהא בר' יהושע
בן ממל אמר לי בן וואמר לי משום
ר' יהושע בן טומאה כו': אמרו
ש"מ על שפספסא דמסאמא כתיב
סלסא. דשליש שמע משוי ושי
מראשון דהאי מאן דנעי למימר להאי
מילתא לא יומטרסכל למימר אלף
קמאי ובחרא ומליעזר לא דעתן
במחזי' ר' אליעזר י' יהושע ו'
שהיה יושב דין לפני

מן המת שהנזיר מגלה
יום ב' יא'ת מקדש וכל
הנזיר מגלה עליה אין
ת מקדש אמר לו אל
ומרת' לו כלום אתה
ממל אמר לי הן כך
בר ממל משום רבי
המת שהנזיר מגלה
יום ב' יא'ת מקדש וכל
הנזיר מגלה עליה
יום ב' יא'ת מקדש היו
ממל נמיר לה אמרו
תא דמתאמרה כבי
אמרין מציעאי לא
תן בר יצחק אף אנן
ויאשא שקיבל מאבא
מסיני ^הבורע שבת
ואחא ואילו יהושע
רבי אליעזר מה אם
גולה על מגעו ועל
שיהא הנזיר מגלה על
ק"ו וכשבאתי והרציתי
לא כן אמרו הלכה:

רש (מאי קאמר: אין דנין כאן ק"ו.) לפי שאין דנין קל וחומר מהלכה:
במ'

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"ה ע"ג
תוס' אהללות פ"ד ע"ג שם
ושם איתא ר' אלעזר,
(ב) פאה פ"ב מ"ו, (ג) פאה
פ"ג מ"ב ונדה נ"א.]

נוסחת הריב"ן

(א) קודם שהוטל פתחם
שבעה ימים פתחם יד יום
ועברו מחוץ סגור ליד ארון
ימים קודם שהוטל פתחם בדמיו
קרא הקי"ד: (ג) ועוד שלא:
(ב) (ש"ח) י"ג (ד) לילה
כ"ח: (ד) שאין טעון ארון
הוא: (ה) מבינ: (ה) אלה:
(ו) אנטרין ליה לחימר:
(ז) קבל: (ח) כ"כ"ד נפשה:
(ט) ב' גרטה נתון ב' פחות:
(י) דב"ל נחמ"ח על אהליה
לדב"ע כי מצי אחר על
אהלי ולמסך אחר נמי גבי
רביעית דאין מנע ומנא
הסד:

הגהות הב"ח

(ב) במשנה וסליתי
הדברים: (ג) רש"י ד"ה
ורמי אליעזר וכו' ר"י בן
מנחם הוא רגמור לה:
(ג) ד"ה אמרתי לו לה'
יהושע בן פתח ראש
כלום נקי: (ד) ד"ה רביעית
וכי' דלנני עצם
משעורה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א | חו"ס ד"ה שקיבל סי'
 סי' שמחמית ולבנה. תיבות
 שמחמית ולבנה נמחקו.
 וי"ב שחרורית ולבנה
 עשאו: ב | בא"י ויאלו
 לנחום הלנדר ואמר כ"ל:

מגהות התוספות

1. ש"ל דר"ע וחכמים.

לְעוֹי רַעִי

אני"ס (אני"ד). שקת
(צמח רחמי).

מוסף רש"י

בזורע שבת וחרדל. להכי
נקט הני שאין דרכן לעשות
מזון ערוגה חלל זורען
לחבלין בעלתא בשמים
ושלשה מקומות. שבת,
אזיזי ונדה נא.